

ligt at overholde Loven. Jeg seer heller ikke noget Usømmeligt i, som det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig, finder, at en Bønde faaer en Snaps hos Kjøbmanden. Men det er ikke Diemebet med Bestemmelsen at forhindre dette; Bestemmelsen gaaer kun ud paa at forebygge en Omgaaen af Loven. Hvad § 79 angaaer, er det muligt uindgaaet nogle af de ærede Medlemmers Opmærksomhed, at denne Bestemmelse om at have Indretninger for sidende Gæster allerede findes i den nugældende Lovgivning. Det er saaledes bestemt for Høfere her i Staden, og jeg har ikke hørt, at det har medført særegne praktiske Bausfælgheder. Naar et æret Medlem har talt om, at Kjøbmændene ikke kunne undvære at sælge Brændeviin til Bønderne, saa maa jeg bemærke, at det dog vel kunde være, at Meningerne herom ere forskellige. Det er bekendt, at Kjøbmændene paa nogle Steder meget ønske, at det maatte blive dem formeent; men, saa længe det ikke er dem formeent, kunne de ikke uindgaae det. Forresten maa jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at ifølge en af de næste Paragrapher skal denne Frihed staae de nærværende Kjøbmand naaben, naar de ville benytte den, og det endog, uden at de behøve at erhverve Borgerkab som Bartschuusholdere.

Bregendahl: Det hele Parti i denne Lov, som angaaer Bestemmelserne om Udskænkning, er rigtignok af en saadan Beskaffenhed, at jeg anseer det for at være uheldigt; men disse Bestemmelser ere jo engang vedtagne, og forsaavidt kan jeg finde det i sin Orden, at man bestræber sig for at optage Bestemmelser, som skulle værne om Lovens Overholdelse. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa med Hensyn til den Deel af Udkastets § 77, hvorom det her nærmest er Tale, at, naar den udgaaer af Loven, saa staaer der heller ikke Noget om, at Udskænkning uden Betaling i Forbindelse med Kjøb og Salg er lovlig. Bliver der da Tale om, at en Kjøbmand har gjort sig skyldig i ulovligt Bartschuushold, og det oplyses, at han ikke har gjort Andet end udskænket gratis, og det ikke fremstiller sig som en Omgaaen af Loven, saa vil der heller ikke være forbundet noget

Ansvar dermed; men naar det oplyses, at han har drevet det paa en saadan Maade, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) omtalte, saa at det paa beraabte Salg af andre Gjenstande i Forbindelse med Udskænkningen viser sig som et Proformasalg, der kun kan ansees at være skeet for at dække den paaberaabte Gratis-Udskænkning, saa antager jeg, at han vil blive straffet. Det er Noget, som allerede er skeet. Det har nemlig været en almindelig Bestræbelse hos Høferne at forene Brændevinsalg med deres Høferti, og jeg har seet flere Tilfælde, hvor en Høfer er bleven dømt, uagtet han har sagt, at han ikke har faaet Betaling for det udskænkede Brændeviin, men at han havde udskænket Øl og modtaget Betaling derfor. Det er nemlig oplyst, at Bedkommende havde requireret Brændevinen hos ham, og i den Betaling, der blev erlagt for Ølet, var bleven temmelig stor, saa at den tillige maatte ansees at være Betaling for flere Snyffe. I saadanne Tilfælde er Bedkommende ogsaa bleven anset for at have gjort sig skyldig i ulovlig Næringsdrift og er blevet dømt. Man kan derfor vel lade denne Bestemmelse gaae ud af Loven; hvor Kjøbmanden vil bruge det Paaskud, at han giver Brændevinen bort, vil det finde sin Straf, naar det drives i nogen større Grad; og at det kun er et saadant Tilfælde, der bør straffes, derom maae vi vel være enige, hvorefter det, at erklære en enkelt Foræring af en Snaps for at være ulovlig, det anseer jeg for at være uhensigtsmæssigt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning.

Lovudkastets § 76 vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden og den ikke begjæredes af Noget.

1) Forslag af J. A. Hansen og Schøler til § 77:

„Tredie Stykke samt sidste Punktum af fjerde Stykke udgaaer.“
vedtoges med 59 Stemmer mod 10.